

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A revolver.

Pécs, 1897. aug. 17.

(* *) Leleplezésben utazott a napokban a kormány cáfoló masinája, a Sturm Albert által szerkesztett, kövön nyomtatott „Budapesti Tudósító“, egy zsaroló bandáról rántván le az alarcot, de csak félig, mert nem nevezte meg névszerint azokat a revolveres urakat, akik Biedermann Rezső lovagot, a szigetvári kerületnek képviselőjelöltjét kemény huszezer forintokig akarták megerelni, mert állítólag sok olyan dolgot tudnak a nemes lovagról, aminek az elhallgatása neki még ennyit.

A két uri ember, akik szintén kövek segélyével terjesztik az eszméket, az általuk jól kiesztelt nagyszabású revolverezést a következőleg cselekedték meg: Levelet irtak Hegyessy Jánosnak, a szigetvári járás főszolgabirójának, akiről még a lefolyt választások idejéből tudták, hogy totum fac a Biedermann-családnál. Persze a levél alá nem kanyarították oda neveiket, csupán arra kérték a főszolgabirót, hogy látogassa meg őket Budapesten egy általuk megjelölt helyen, amikor aztán fontos közleményeket tesznek előtte Biedermann lovagra vonatkozólag, a melyeket azonban huszezer forintok ellenében nem engednek nyilvánosságra jutni.

Ezek a fontos közlemények, amelyeknek az elhallgatását a revolverezők huszezer forintra taksálták, a következők voltak: Ugyanis hire terjedt, hogy Biedermann

és utódait báróságra akarják emelni, ami hogy akadály nélkül bekövetkezhessék, szükséges, hogy a lapokban semmi olyan közlemény napvilágot ne lásson, ami Biedermann lovag cselekedeteire árnyat vetethetne. Sőt ha megkapják a huszezer forintot, gondoskodnak róla a revolverező könyvatosok, hogy az egész magyar sajtó, pártkülönbség nélkül, hozsannákat zengedezzen a jótékony nábobnak. És éppen ezért kell nekik sem több, sem kevesebb huszezer forintnál, mert azokat a dicsériadákat minden lapnál külön meg kell ám fizetni.

Ha azonban a megbárosításra kiszemelt ur megtagadná a huszezer forintok folyósítását, hát akkor a lovag urat augusztus 15-én az egész magyar sajtóban moraliter tönkre fogják tenni és pedig a következő pontozatok kellő kiszinezésével: Először is a nábobnak nincs semmi más érdeme, mint hogy évi 30.000 frt állami adót fizet és egy kisedővót a saját költségén tart fenn. Másodszor ígért ugyan százezer forintot a szabadelvű-párt kaszájába még a választások előtt, de tényleg csak huszezer forintot fizetett be, mert azzal állt elő, hogy az ígért százezer forintból nyolcvanezeret a saját megválasztása érdekében költött el, és így rajta mitsem követelhetnek.

Midőn Hegyessy főszolgabiró közölte a levél tartalmát Biedermann lovaggal, ez meghökkent, és egy huszezer forintról szóló cheque-t adott át a főszolgabirónak, kérve,

hogy nézzen utána a dolognak és amennyiben azt tapasztalná, hogy az ő becsülete és jelleme forog kockán, hát fizesse oda a bandának az általa kívánt huszezer forintot.

A főszolgabiró csakugyan föl is utazott Budapestre, zsebében a 20.000 frtos cheque-vel és elment a revolverezők által megjelölt helyre, ahol már várt is reá a két gentleman. Elővigyázatból kellő detektivekről is gondoskodott, akik alkalmas pillanatban előlépjének. El kell ismerni, nagyon ügyesen csinálta a dolgot.

A két uriember, akiket Hegyessy főszolgabiró akkor látott először életében, bemutatta magát. Mikor aztán a főszolgabiró előrukkolt vele, hogy nála van a 20.000 frtos utalvány, csak azt nem tudja, hogy kinek, vagy kiknek a nevére töltsék ki, akkor a két uriember önmagát nevezte meg.

A dolog kifejlődése azután a Deus ex machina-féle megoldással könnyen ment. A gyorsan ott termelt két detektív konstátálta a személyazonosságot, még pedig olyanformán, hogy jól ismervén a két kövön dolgozó urat, tehát neveiket is azonosoknak vallotta azokkal, amiket ők a főszolgabirónak bemondottak. A két uriember hosszú orral, Hegyessy főszolgabiró pedig a cheque-vel távozott; az utóbbi azonban — megbízatásához hiven — előbb Sturm Alberthez ment s elmondta neki a dolgot töviről-hegyire.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Őszi napsugár.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Mikor a Gábos Nellit eljegyezte a Domabay Elek, akkor Bánát Imre egyszerre eltűnt a fővárosból. Eltűnt anélkül, hogy csak egy szóval is elbucszott volna a pajtásaitól, az ismerőseitől.

Találgatták is az ismerősei, hogy mi lehet az oka eme hirtelen elutazásnak. De hiába találgatták. Végre is magának Bánátnak kellett megadni a magyarazatot. Csakhogy ettől a magyarazattól egyikük se lett okosabb.

Bánát Imre ugyanis levelet irt egyik barátjának. Hát ebből a levélből akartak kiokosodni. Ez pedig nagyon nehezen ment. Mert abban a levélben csak ennyi állott:

— Kedves Barátom! Itt vagyok Bánát-halmán, a birtokomon. Meguntam a fővárost, megundorodtam attól a tétlen, puha élettől. Dolgozni vágyom, gazdálkodni akarok. Ne neves ezen, mert így van. A régi, könnyelmű Bánát Imre meghalt, s a mostani az egész más ember.

— Légy szives lakásomat rendezni, — ami egyetmásom ott van, osszátok föl maga-

tok közt. Ha pedig egyszer kedvetek kerekedik, hát gyertek le hozzám. Majd meglátjátok, milyen jó gazda vált belőlem. Isten veletek. — Bánát Imre.

Ennyi volt a levél, a mit Bánát Imre irt. Ebből pedig nem tudtak meg többet, mint hogy hol van. Pedig arra jobban kíváncsiak voltak, hogy mért ment el.

Egy darabig találgatták az okát. Beszéltek róla, mindenféleképpen magyarázták. Végre is beleuntak a sok találgatásba, meg hát akadt érdekesebb dolog, s lassan bizony elfeledték Bánátot, csak úgy, mint annyi mást.

De biz' ezzel nem sokat törődött Bánát Imre. Örült, hogy maga lehet, hogy nem zavarja senki. — Szüksége volt a magányra, a csendre. Azért hagyta el a főváros zajos világát, azért sietett birtokára, hogy ott egyedül, munka közt élhessen.

Mert hát erős szándéka volt, hogy abba hagyja eddigi életét, gazdálkodni fog. Meg fogja mutatni a világnak, hogy tud ő komoly ember is lenni. Meg fogja mutatni annak a leánynak is, hogy Bánát Imre nem olyan könnyelmű, léha fráter, mint gondolta; hogy Bánát Imre meg tudta volna becsülni jobban akárkivel. Ez a gondolat tűzte, hajtotta onnan a fővárosból. Ez ösztökélte folyton itthon is.

És Bánát Imre dolgozott. Kora reggel már talpon volt s késő estig maga járt minden

után. Mindenütt ott volt, mindenütt maga intézkedett.

Mikor aztán ugy estenden kifáradva haza ment, akkor bevette magát szobájába, oda ült a kertre nyíló ablakhoz, s bámult ki a semmisségbe.

Senki sem ismert volna ilyenkor benne a napközi Bánát Imrere. Más volt az arca, más a nézése.

Valami keserű fájdalom ült ilyenkor arra a napsütötte arcra, a szemeiben is olyan különös fény ragyogott. Ilyenkor magának élt, a lelke világának, az ábrándjainak.

Neveltségesen hangzik ez. Egy meglett ember és ábránd. Pedig így volt. Bánát Imrerenek volt ábrándja. Egy édesbús ábránd a multból, abból a multból, mikor még ott élt a főváros puha, parfümiltatos levegőjében. Abból a multból, a mikor még ott forgott a kacér szépasszonyok közt, s bolondította őket egyre másra. Mert biz' csinos gyerek volt Bánát, szerették az asszonyok, lányok. Tudta ő is, hasznáta is az alkalmat. Addig udvarolt, addig settenkedett az asszonyok körül, míg végre ő is szárnyát szegte. Rabja lett — nem egy szép asszonnak, hanem egy tizenhét éves fakadó rózsabimbónak, a Gábos Nellinek.

Mikor először találkozott azzal a leánnyal, hát tetszett neki annak a fiatalos kedélye, naiv lelke, meg hát a szép sárga haja is.

Jóllehet tehát, hogy a két felsült revolverező kilétét és nevét tudja Hegyessy főszolgabíró, a két detektív, Sturm szerkesztő s talán maga Biedermann lovag is, tehát nyílt titkot képez, azt nem értjük csupán tőlük, hogy miért nem hozakodnak vele elő, miért kell a tisztességes sajtó munkásainak tovább is gyanuban állaniok, hogy hát ha ők voltak a kísérlet tevők.

Annyi tény, hogy a Biedermannék közeli megbárításának ügye egy kis halasztást szenvedett; bárha Biedermann — amint legujabban értesülünk — a Hegyessy fáradsága és ügyessége által megmentett 20.000 frtot a Hirlapírók orsz. nyugdíj-intézete számára ajánlotta föl, egyben föl-kérve a Budapesti Ujságírók Egyesületét, hogy védje meg a hirlapírói név tisztességét az ilyen revolverezők manipulációitól.

Ennyi a história maga, úgy, ahogy az megtörtént a közeli napokban. A befejezés nem sokáig várthat magára, amennyiben érdekelve van benne és általa az egész sajtó. Részünkről csak annyit tartunk különösnek, hogy mily szerfölött nagy me-részség kellett ahhoz, hogy valaki olyan ajánlatot tegyen az egész sajtó nevében, hogy jó pénzért agyba-főbe is dicsérik a nemes lovagot. Ez ellen tiltakoznunk kell s tiltakozni fog legtöbb magyar ujság, amelyik ad valamit a tisztességre.

A félhivatalos könyomatostól pedig elvárjuk, hogy legközelebb meg fogja nevezni azt a két felsült könyomatost, a hozzájuk tartozó érdekeltekkel egyetemben, hadd végezhesse el tisztító munkáját a hirlapírók egyesülete, kiközösítve azokat, akik visszaéltek foglalkozásuk előnyeivel. Ez a legujabb visszafelé elsült revolver-és eset legalább hosszú időre elveszi a kedvét azoknak az embereknek, akiknek a hirlapírói foglalkozás nem hivatásuk, csak eszköz — a zsarolásra.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Eleinte nem vette komolyan. Csak ugy kötelességből udvarolt neki. De biz később már hiányozni kezdett neki a Gábos Nelli, ha valahol nem volt ott. Ilyenkor Bánát is földre húzódott. Hiába csipkedték a szép asszonyok, nem értek el vele semmit. Végre is nyilvánvaló lett, hogy Bánát Imre a Gábos Nellit szereti.

Meghódította ez a kis leány azt az embert, ki nyugodtan állta ki a legszebb asszony tüzes pillantását.

Mindenki tudta már, hogy mint áll a dolog, csak éppen Gábos Nelli nem. Igaz, hogy még nem is mondta meg neki Bánát, a mi a lelkét nyomta. Nem mert szólni annak a leánynak. Maga sem tudta, hogy mi tartja vissza.

Pedig a leány nem idegenkedett tőle. Sőt biz sokszor rajta feledte tekintetét a Bánát Imre férfias alakján. Szívesen látta mindig. Csak akkor szorult el a szíve, a mikor azt hallotta, hogy Bánát Imre megint mulat. Mulat úgy, hogy az egész város megtudja. Szórja a pénzt könnyelműen, léhán, mérték nélkül.

Ez fáj a leánynak. Fáj neki, hogy az az ember, a kit ő ugy tudna szeretni, olyan nagyon könnyelmű.

Tán éppen ez volt az oka annak is, hogy nem hitt Bánát szerelmében. Nem hitte el neki akkor sem, mikor Bánát maga mondta. Tán ez adta a feleletet is ajkára, mikor Bánát azt

Hirek.

Pécs, 1897. aug. 17.

Századvégi vőlegény.

Egy leány jegyben járt egy fiatal emberrel. Kétszer se látták egymást, mikor megtörtént az elgyűrűzés. A fiatal ember ezután hazautazott, a lány pedig itthon maradt.

Nem szerették egymást, de azért talán egymáshoz törődtek volna az egymás iránt való tisztesség érzetében, ha . . .

Ezen a szócskán mult csaknem az egész. Mert a nyilas Amor közbeszólt a dologba. A menyasszony beleszeretett egy üres fejű ficsurba és az esküvő előtt három héttel megszökött vele.

Kétségbe voltak esve a szülők. — Mi lesz most? — tördelte az anya kezeit. Ha a vőlegénye megtudja, visszaküldi a gyűrűt. Micsoda szégyen lesz az.

Az apa azonban nem vesztette el a fejét. — Hát okvetlenül meg kell a dolgot tudni a vőlegénynek?

— Nem, nem.
— Nohát akkor nem is fogja megtudni, csak az esküvő napjáig előkerüljön az a . . .

Azután megcsinálták a szülők a tervet. Az apa elutazik a szökevények után és keresni fogja őket, az anya pedig azt híreszteli, hogy a leánya fürdön van a nagynénjével és az apjával.

Ez a terv sikerült is, amennyiben az ismerősök elhitték a mesét, az apa is sikerrel járt, mert a szökevényekre ráakadt Pesten, az egyik szállodában, ahonnan az adósság miatt nem tudtak szabadulni.

Három nappal az esküvő előtt került haza a szökevény. Éppen jókor, mert másnap estére beállított a vőlegény is. A menyasszonya olyan kedves volt hozzá, hogy a derék fiatal ember egészen el volt ragadtatva.

Másnap azonban a vőlegénynek a család egyik titkos jóakarója elbeszélte, mi történt a menyasszonyos háznál. Nagyon felháborodott ezen a vőlegény és azonnal rohant a jövődöbeli apósához.

— Nem lesz az esküvőből semmi — kiabálta a megcsalatott vőlegény.

Az apósjelölt elsápadt.

— De hát miért? — hebegte.

— Miért? Jól tudja azt maga. Csak ne tetesse magát, kis ravasz.

— De kérem.

— Nono, ismerjük már a madarat — majd emeltebb hangon tette hozzá: Maguk be akartak engem csapni. Érti? Mindent tudok.

kérdezte, hogy akar-e a felesége lenni. A leány hallgatott egy ideig. Mikor aztán Bánát újra beszélni kezdett az ő nagy szerelméről, akkor a leány csak annyit mondott:

— Nem lehetek olyan embernek a felesége, ki már minden asszonynak udvarolt, s ki oly könnyelmű, léha életet él. Az ilyen ember nem tudja biztosítani számomra a boldogságot.

Bánát Imre nem szólt erre semmit. Érezte tán, hogy egy kissé igaza van ennek a leánynak. Nem érdemli meg ő ezt a leányt — most. Pedig akkor érezte tán legjobban, hogy mennyire szereti ezt a leányt.

Nagyon a szívébe nyilallott annak a leánynak minden szava s csak az enyhítette egy kicsit Bánát keserű fájdalmát, hogy bár a leány oly hidegen, szárazan beszélt, addig egészen mást mondott az a két ibolya kék szem. Azok meghazudolták minden szavát, s hiába szerette volna visszafojtani, bizony csak előcsurrant a könye, végig is folyt azon a kékes-fehér arcon, le a Bánát kezére. És az az egy pár köny többet mondott Bánát-nak, mint minden más.

— Nelli, az Isten áldja meg. Most elmegyek, de visszajövök újra, s akkor majd egy másik Bánát áll ide ön elé, s az kéri, hogy menjen vele. Ugy-e akkor eljön?

— Mindent?
— Igen, mindent.
— Hazudtak önnek — nyöszörögte az apa összegörnyedve.

— Ugy? hazudtak? No jól van. Hát mondja csak, hol volt a lánya három hétig?

— Nem tudom . . .

— Tudom én! Elszökött egy semmi-házival és három hétig . . .

Fáradtan dőlt a vőlegény a pamlagra, a másik pedig csak nézett rá mereven: s hosszas hallgatás után törte csak meg a csendet.

— Tehát ilyen előzmények után nem kell önnek a lány?

— Természetesen.

— Visszalép az esküvő előtt?

— Vissza.

— Oh! én szerencsétlen apa!

— Sajnálom, de nem tehetek róla. Olyan lányt csak nem vehetek el?

— Nem rossz lány az kérem, hiszen nem is tudja, mit tett. Még gyerek csak . . .

— Annál rosszabb.

— Elcsábította az a gazember . . .

— Minek hagyta magát?

— Én vagyok a legszerencsétlenebb apa a világon.

— Én pedig a legszerencsétlenebb vőlegény, mert igazán szerettem ezt a leányt.

Föl, s alá kezdte mérni a szobát a két térfű. Egyszerre csak megáll a vőlegény.

— Gondoltam valamit.

— ?

— Sokan tudják ezt a dolgot?

— Nem.

— Tudja mit? Azt ugye belátja, hogy én így nem vehetem el a lányát, mert a becsületelem nem engedi, hanem ha az ötezer forint hozomány helyett tizezret ad, akkor . . .

— Akkor?

— Meggondolom a dolgot.

És másnapra annyira meggondolta a dolgot, hogy feleségül vette a leányt — kétszeres hozományért.

No és merje valaki azt állítani, hogy a fiatal pár nem lesz boldog.

Savoyard.

Napirend 1897. augusztus 18-án.

Naptár: szerda, aug. 18. — Róm.-kath.: Ilona. — Prot.: Ilona. Görög-kel. (aug. 6.) — Zsidó: Ab. 20. — Nap kél 4 óra 44 perckor; nyugszik 6 óra 40 perckor. — Hold kél este 8 óra 45 perckor; nyugszik d. e. 11 óra 20 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 25 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett helyenkint csapadék és hősülédés várható.

A leány remegett. De akkor erős hangon beszélt.

— Majd akkor, ha megérdemli, igen.

Elváltak aztán. Azóta nem is találkoztak. Csak ugy olvasta a lapokban Bánát, hogy Gábos Nelli menyasszonya lett Dombay Eleknek.

Egy honapra rá, hogy ő elvált tőle, akkor lett menyasszonya annak az embernek. Akkor hagyta el a fővárost Bánát is. Nagyon szerette azt a leányt. Nem volt hozzá ereje, hogy más karján lássa.

Most is, hogy rá gondol arra, hogy az a leány másé lesz, hát egyszerre neki pirul az arca. Szeretné összetörni azt a másikat.

Aztán meg azon gondolkodik el, hogy milyen különös is az a leány. Ő rá nem merte bizni a sorsát, hanem arra a másikra igen. Pedig az még nálánál is léhább, könnyelműbb ember volt. És az a leány inkább azé lesz, mint az övé, a ki pedig a tenyerén hordozta volna, boldoggá tette volna. Ez a gondolat felkorbácsolta a véré, érezte, hogy sokáig nem bírja ezt. Neki meg kell tudni, hogy mi birta rá azt a leányt arra, hogy menyasszonya legyen annak az embernek, ki semmivel sem volt jobb nálánál.

Arra nem gondolt Bánát Imre, hogy az a leány tán mégis szereti őt, mig azt

— (Királyunk hatvanhét éves.)

Holnap (szerdán) lesz a király születésnapja. Ezelőtt 67 évvel, 1830. augusztus 18-án született I. Ferenc József Schönbrunnban s így holnap lesz hatvanhét éves. E napot az egész országban istentiszteletekkel ülik meg s minden magyar ember forró imát küld az egek urához, hogy tartsa meg még sokáig nekünk a legelső magyar embert, a királyt! Holnap templomainkban is istentiszteletek lesznek a király születésnapja alkalmából; a székesegyházban pedig délelőtt 9 órakor ünnepélyes nagymise lesz, melyen a város és vármegye tisztviselői kara, a törvényhatósági bizottsági tagok, az összes hivatalok és testületek képviselve lesznek. Akatonaság számára szép idő esetén d. e. 8 órakor a budai külvárosi gyakorlóterén; kedvezőtlen idő esetén d. e. 9 órakor a belvárosi plébánia-templomban lesz ünnepélyes isteni tisztelet. Déli egy órakor az egész helyőrségi tisztikar a nemzeti kaszinó dísztermében bankettre gyűl össze.

— (Himen.) Ma tartotta eljegyzését ifj. *Driesz Lajos Hölbling* Terkával, Hölbling Viktor pécsi takarékpénztári tisztviselő bájos leányával.

— (Helyszíni szemle.) Tegnap délután 4 órakor volt kint az építkezési bizottság a honvéd hadapród iskola telepén, melynek építkezéseit, miután az összes építkezési helyekül kiszemelt területeket és az építkezési terveket szemügyre vette, engedélyezte. A földmunkálatok javarésze már készen lévén, a tulajdonképpeni építkezés már a napokban kezdetét veszi.

— (Az árvíz) veszedelme, mint a mindenfelől érkező megnyugtató jelentések tanúsítják, megszűntnek tekinthető. Csupán Izsóp és Dályok községek rétjei, mintegy 1500 kat. hold kiterjedésben kerültek víz alá. A szakértő mérnökök állítása szerint Kölked és Mohács ebből a vízből már mitsem kapnak. A töltések pedig, melyeken a szivárgások már jóformán mind elapadtak, valamennyien meg lesznek tarthatók és újabb veszedelemtől tartani egyáltalában semmi ok sincsen. Az árvé-

a másikat, a kinek menyasszonya lett, nem tudja szeretni, nem is akarja szeretni.

* * *

Gábos Nelli felesége lett Dombay Eleknek. Csak hogy keserű volt ez az élet annak az asszonynak. Az ura léha, könnyelmű ember volt. Az maradt mindig. Házassága után is csak úgy dorbézolta át az éjszakákat, mint az előtt.

Hej de sokszor eszébe jutott neki Bánát Imre.

Hallotta, hogy elment. Megtudta azt is, hogy milyen más ember lett belőle. És ő tudta, érezte, hogy mi változtatta meg Bánát Imrét. Az a nehány köny, a mely az ő szeméből hullott alá annak az embernek a kezére.

De szívesen jóvá tette volna most az egészséget. De késő. Most már asszony. És sokkal büszkébb, sokkal becsületesebb, sem hogy most tárná ki szívének az előtt az ember előtt. Csak úgy őrzi az emléket, mint egy féltett, drága titkot. Az az egy fájó vigasztalása volt, hogy az az ember tán még most is szereti őt. Talán igaza is volt.

A férjének soha sem beszélt Bánátról, pedig az emlegette előtte úgy néha-néha, ha együtt voltak. Mert biz Dombay nem sokat törődött vele. Mulatott, pazarolta a vagyonát.

És mintha csak a sors játéka lett volna, mikor végére járt a vagyonnak, akkor egy

delem, nevezetesen pedig a gátnak éjjelnappal való folytonos őrzete még mindig folyamatban van. Duna-Szekcsőről is megnyugtató hírek érkeznek. Mohácson a Duna-fürdőkét főszozolgabírói engedéllyel már tegnap megnyitották.

Baján ma reggel 7 órakor 621 cm. *Mohácson* 622 cm. *Budapest* 460 cm. volt.

— (Erdőőri szakvizsgák) A szakos erdőőri szakvizsgák tartására vonatkozólag a földmívelésügyi miniszter már kiadta a rendeletet. Ily erdőőri szakvizsgát tartanak Baranya, Somogy és Tolnavármegyék területére vonatkozólag Pécsen, a vármegyház épületében is. A vizsgálatok folyó évi október hó 18-án kezdődnek s a kik e vizsgát letenni akarják, folyó évi szeptember 30-ig adják be kérvényeiket a királyi erdőfelügyelőséghez.

— (Katonai lószemle.) A Lakitslaktanyában ma délelőtt tartották meg a magánosoknak kiadott katonai lovak feletti szemlét, egy katonai és polgári tagokból álló vegyes bizottság előtt. A háromévi használatra kiadott kincstári lovakat most behívták az illető vállalkozóktól s azokat ismét a katonai célokra fogják használni.

— (Pótvásár.) A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy megyénk Nádasd községében a f. hó 16-ra eső, de elmaradt országos vásár helyett, f. hó 23-án pótvásár tartassék.

— (Leégett ház.) Nagy tűz volt a múlt héten a tolnamegyei Bedeghen. *Ócsag* Károly ottani lakos háza gyuladt ki és égett le s a nagy szélben csak a legnagyobb erőfeszítés mellett tudta a falu népe megakadályozni, hogy a tűz tovább nem terjedt. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a hivatalos vizsgálat még eddig nem tudta kideríteni. A leégett ház különben biztosítva volt s így a tulajdonos kára nagyrészen megtérül.

— (Lökötök garázdálkodása.) Tolnamegyében itt-ott még mindig garázdálkodnak a lökötök. Mint értesülünk, legújabbán *Fiola Pál*, tamási lakostól hajtottak el három

szép reggel úgy vitték haza halva. A sok dorbézolás, éjjelezés kimerítette.

Mikor a felesége megtudta halálát, nem sirt, nem jajgatott. Sokkal kevesebb volt neki a férje, sem hogy egy őszinte könyet tudott volna hullatni érte. Inkább valami titkos sejtelem járta át a lelkét. Egy másik férfi jelent meg előtte.

Elűzte e gondolatot. Bűnnek tartotta még rá gondolni is most, a férje halála után.

Pedig az a másik férfi még nem feledte el. Bánát Imre nem tudta kitörölni a lelkéből a Gábos Nelli képét.

Mikor meghallotta, hogy Dombay meghalt, az ő lelkét is átjárta valami. Ugy érezte, mintha megnyílt volna előtte egy eddig elzárt út.

Az is megtudta, hogy annak az asszonynak nem maradt semmije. A férje mindent elvert.

Valami nagy szánalom vette bele magát a lelkébe. Ugy sajnálta azt az asszonyt. Érezte, hogy valamit kell tennie. Ugy üzte valami, hogy menjen oda ahhoz az asszonyhoz. Hisz most már mehet, az újra szabad. Semmi sem állja útját a boldogságuknak.

Bánát Imre nem tudott ellenállni. Felment a fővárosba. A vasuti állomástól egyenesen annak az asszonynak a lakására hajtattott.

A fiatal özvegy otthon volt. Egyszerű

lovat. Egyik négyéves deres, a másik hétéves sárga kanca volt, a harmadik egy kesely csikó s mind a hármat az istállóból hajtották el s ezzel vagy 200 frt kárt okoztak a gazdának mert ennyi pénze bánja, ha a lovak meg nem kerülnek. Természetesen, mindenfelé keresik az ismeretlen lökötöket.

— (Régi lopás.) *Szijártó János*, szakcsi csizmadiamestertől még tavaly nyáron ellopott egyik segédje egy csomó ruhaneműt, bőrt és élelmiszert, mintegy hatvan forint értékben. Akkor a káros be sem jelentette az esetet a csendőrségnek, hanem most, egy év múlva tett jelentést arról, egy volt segédjét vádolva a lopás elkövetésével. A vizsgálatot megindították, hogy a régi lopás ügyét valahogy tisztába hozhassák.

— (A tuss alatt.) Egy eszméletlen állapotban fekvő öreg embert találtak tegnap este az utcán. Bevitték a kórházba, a hol mikor konstataáltak róla, hogy más baja nincs, csak a legalaposabban be van csipve az elfogyasztott italtól — a tuss alá tették. Megindult aztán a hideg zápor az öregre s mikor javában zuhogott alá, az eszméletlenségéből egyszerre magához térve, felugrott az és így kiáltott a tuszt eszközölő szolgálókra:

— Huzzátok csak, fiaim! Huzzátok, hiszen olyan régen nem — fürödtem!

— (A lábszija.) A lábszija tudvalevőleg a lábtyüművész-jelöltek réme, melylyel a mester hozza ismeretségbe a derek csizmadias cipész inasokat. A lábszijat ismeri is minden ilyen szakmában utazó inasgyerek, sőt nem is inas az, a kit lábszijjal meg nem ver egypárszor a gazdája. Mindazonáltal nem szabad a lábszijat a kelleténél jobban alkalmazni, mert könnyen meggyülik miatta a mesternek a baja. Így járt Szakson is a *Bálint József* csizmadiainas gazdája, a ki inasát úgy el találta verni lábszijjal, hogy a gyerek hét hétig fekszi most meg az ágyat, a mester ellen pedig súlyos testisértés miatt jelentést tettek a bíróságnál.

— (Buzatolvajok.) *Kolb Mátyás*, kocsolai lakosnak a magtárából a napokban

boudoirjában ült. Halavány arcát még csak szebbé tette a fekete ruha.

Mikor Bánát belépett, az asszony felsikoltott. Aztán meg odament ahhoz az emberhez, odanyújtotta mindkét kezét, s úgy mondta neki:

— Hozta isten!

Bánát Imre leült szemben az asszonnyal. Egy ideig hallgattak. Mindketten érezték tán, hogy a következőktől függ két sziv boldogsága.

Végre is Bánát törte meg a csendet. Halk hangon, de nyugodtan, biztosan beszélt.

— Nelli, ne vegye rossz néven, hogy eljöttem. Tán nem várt, tán nem szívesen lát. De én nem tehettem másképp. — Emlékszik-e arra az időre, mikor utoljára találkoztunk? Tudja-e, mit mondtam akkor? Azt, hogy eljövök újra. Egy másik Bánát Imre fog ön elé állni, s az mondja meg majd önnek, hogy menjen vele, tegye boldoggá. — Önnek nem volt ereje megvárni azt az időt. Én tudtam várni. En ura maradtam szavamnak. Most itt vagyok, fátyolt vetek a multra, elfeledék mindent. — Csak egy szavába kerül. — S ha úgy akarja, én elmegyek újra, s többé nem fogom zavarni nyugalmát. Szóljon Nelli. Beszéljen igazán, őszintén.

Az asszony remegve, sápadtan hallgatta a férfit. Ugy átjárta minden szava. Ugy örült minden szavának. S mégis úgy érezte, mintha

elveszett egy métermázsza buza. A káros az esetet bejelentette a csendőrségnek s a megindult nyomozás csakhamar előkerítette az elveszett, igazabban mondva: ellopott buzát. *Zimmermann* Mihály és *Zimmermann* János, kocsolai legények ugyanis a vizsgálat során beismerték, hogy ők lopták el a buzát s azt *Schäffer* Mátyás kocsolai lakoshoz vitték, mert ez beszélte őket rá a lopásra. Nevezetnél a lopott buza meg is találtatott s most a bíróság folytatja az ügyben a további eljárást.

— **(Elpusztult bükköny.)** Szemcse-Csehi községhez tartozó Avas-pusztán nagy tűz volt a napokban. *Strasser* József, síófoki lakosnak ottani bérletén kétezer kereszt bükköny kigyuladt és leégett az egész óriási halom, bár igyekeztek volna megmenteni. A kár vagy négyezer forintot tesz ki. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják; a legnagyobb valószínűség szerint a zsúfolva összerakott kereszték a gyors száradás miatt maguktól fogtak tüzet s így keletkezett a nagy kárt okozó tüzeset.

— **(Házasság.)** Ma lépett házasságra a pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalban *Blau* Mór, várnai kereskedő, *Back* Ottiliával, özv. *Back* Jakabné leányával. A házasságkötés után az új pár az izr. templomba vonult, hogy ott frigyüket egyházilag is megáldassák.

— **(Gondnokság alá helyezés.)** A pécsi kir. törvényszék ma közhírré teszi, hogy *Sachs* Ödön, huszéves izraelita vallású, pécsi lakost, elmebaj miatt, gondnokság alá helyezte.

— **(Hogy terjesztik az állatjárványt?)** Csak nem régen irtuk meg, hogy az állategészségügy érdekében mily szükséges volna az egyes községek vásárterületeit a törvény értelmében olyképen rendezni, hogy ott a hivatalos ellenőrzés mindenkor megfelelően legyen teljesíthető. Felszólalásunkat már is igazolja az a körülmény, hogy a Pécsváradon tegnap végetért országos vásárra több ragadós száj és körömfájásban levő szarvasmarhát hajtottak fel s azokat ott el is adták, hogy felszállítsák Budapestre. A

valami eltávolítaná tőle ezt a férfit. — Ő nem méltó ehhez az emberhez. Meg is mondja neki. De előbb még tartozik neki azzal, hogy megmondja neki azt, a mi a lelkét nyomja. Legalább ismerje ez az igaz ember őt, az ő lelkét.

— Köszönöm Bánát a jóságát, az őszinteségét. Én is az leszek, Tartozom ezzel a maga becsületens lelkének. Emlékszem arra, mikor utoljára találkoztunk. Emlékszem minden szavára. A lelkemben őriztem mindig, itt őrzöm most is.

— Nincs igaza abban, hogy nem volt elég erőm bevárni önt. Nem így volt. Én szerettem önt, s mert szerettem, féltém a felesége lenni. Féltém attól, hogy ha a felesége leszek, ha együtt kell élnem önrel, összeomlik az az ábránd, a melyet úgy féltve, oly boldogan építettem. Nem hittem a szerelmének. Féltém a könnyelműségétől. Nem akartam magam megfosztani ettől az édes boldog ábrándtól. Nem ismertem önt jól. S inkább akartam öntől távol élni, s úgy őrizni meg emlékét, mint önrel együtt lenni, s szenvedni ön miatt. Ezért lettem felesége *Dombaynak*. Eltemettem a multat. Tán el is tudom feledni. Majd megpróbálom. Feledjen el ön is engem. Nem vagyok méltó önre, nem érdemlem meg az ön becsületens lelke szerelmét. Nagyon hibáztam ön ellen. Menjen Bánát s feledje el a szerencsétlen *Gábos* Nellit. Talán jobb lesz így. Meg

járványos állatokat fel is szállítják, ha *Fehér* József városi állatorvos a vasuti beraktározás alkalmával a pécsi pályaudvaron fel nem ismeri őket, minek következtében természetesen rögtön lefoglalta azokat. A hivatalos vizsgálatot pedig megindították a tulajdonosok ellen.

— **(Jól esik a kacsahus.)** Ebben a meleg időben, a mihez még a nagy drágaság is járul, bizony jól esik az embernek a kacsahus, főleg, ha nem kell érte — fizetni. Ez lehet az elve annak a még mindig ismeretlen csirkefogónak, a ki a külső utcákban garázdálkodik és minden hétre megcselekszik egy-egy lopást. Az éjjel is a mezőszél-utca egyik udvarából tűnt el egy hizott kacska, bizonyára az ő jóvoltából s a lopást bár bejelentették a rendőrségnek, az eltűnt kacska bizonyára nem kerül vissza többé a gazdájához. Régen jól lakik annak a husából a tolvaj, mire esetleg kézrekerítik.

— **(Hol a gyerek?)** A szülői könnyelmű gondatlanság, mely magára hagyja a kis gyermeket otthon s az egész nap felügyelet nélkül van: tegnap este ismét munkát adott a rendőrségnek. Egy anya jelentette nagy rémülettel, hogy a kis, hároméves fia eltűnt, míg ő otthon nem volt s most nem tudja, hol van. El kezdték aztán keresni s a pálya-utcában meg is találták, a hol sirva ült egy utcasarkon. Egész odáig elődöngött a Tettye-utca végéről, a hol az anyja lakik s még szerencse, hogy valami baja nem esett és pár órai keresés után haza vihette az anyja, a ki — okulva az eseten — megfogadta, hogy többé nem hagyja felügyelet nélkül magára a gyereket.

— **(Rejtélyes eset.)** Egy Rókus-utcai lakosnő tett panaszt ma a rendőrségnél a — komája ellen, aki alaposan becsapta. Legalább ezt állítja a panaszosnő, kinek egy szép téli bundája bánja az esetet. Ugyanis tegnap este egy fiatal suhanc legény állított be hozzá azzal, hogy kéreti a komája, hogy legyen szives, adja oda neki a nagy téli bundáját, melyet meg akar mutatni a feleségének, hogy ő is ahhoz hasonlót vegyen a télre. Az ugyan még

hát tán nem is szerelem az többé, a mit én érzek . . .

Gyorsan, szakgatottan beszélt az asszony, Halavány arca kipirult. Olyan volt, mint egy tavaszi rózsa gyászkeretben.

Bánát hallgatta. És mig hallgatta, valami édes boldogság lopódzott a szívébe. Kiérezte az asszony minden szavából a szerelmét, Hiába mondta neki, hogy menjen. Nem ment. Hanem odalépett ahhoz a szép asszouyhoz, átölelte karcsu derekát s úgy sutogott a fülébe.

— Ne ámítsa magát, édes *Nelli*. Elég volt a szenvedésből mindkettőnknek. Tán használt is mindkettőnknek. Tán jobb így, a hogy most van, mint ha akkor lett volna az enyém. Most tán jobban meg tudom becsülni. Ne váljunk el most már. Legyen az enyém, mondja most, hogy velem jön, a mint ígérte — akkor — régen. Hisz megérdemlem ezt a boldogságot. Szóljon *Nelli*.

Az asszony nem szólt semmit, hanem csak odaborult annak az embernek a széles mellére, s engedte, hogy csókolja az arcát meg azt a forró, piros ajkát . . .

Egy betévedt őszi napsugár meg odaragyogott annak az asszonynak az arany-sárga hajára, meg arra a napsütötte férfias arcra . . .

Göndör Sándor.

nagyon korán van, hogy már most gondoskodni kellene téli bundáról, de az asszony mi rosszat sem sejtve, odaadta a suhancnak a bundáját, Ma korán reggel aztán, mikor találkozott a komaasszonyával a piacon, megszólította:

— No, tetszett-e a bunda, komámasszony?

— Miféle bunda?

— Mi . . . fé . . . le?! Hát az enyém, a melyet tegnap elkéretett a komámuram azzal, hogy majd komámasszony is olyant vegyen a télire.

Erre már nagyot nevetett a komaasszony.

— Hahaha! Színét se láttuk a komaasszony bundájának, nem bizony.

Persze, hogy erre a nem várt kijelentésre rögtön a rendőrségre szaladt a bunda tulajdonosnője és ott előadta az esetet. Most a rendőrség megindította a nyomozást a rejtélyes ügyben, melybe azonban a koma ártatlanul jutott bele, mert mint már eddig is kiderült, valami csaló használta fel a nevét s nevében tudtán kívül csalta ki a vagy 50 frtot érő téli bundát tulajdonosától.

— **(Tűz egy grófi birtokon.)** Tolnamegye Felső-Iregh községéhez tartozó Muti-pusztán, mely gróf *Zichy* Jenő tulajdonát képezi, tűz volt a napokban. Egy téglaszáritó fészker gyuladt ki ismeretlen okból és égett le. Szerencsére a benne levő téglanyagban nem esett hiba s így a kár csak 300 frtot tesz ki, mely biztosítás útján nagyrésztben szintén megterül.

— **(Ártatlanul kapott ki.)** Tegnap éjjel egy tizenegy óra tájban két ember szaladt fel egymásután az Irgalmasok utcáján a Széchenyi-térre. Egyik sem futott valami nyilegyenes irányban, hanem gyakran köszörülte az aszfalt szélét, mint az a koca biciklista, a ki most tanul kerekezni. Végre a városháza előtt utolérte az előfutót a másik és diadalkiáltással fogta keresztül a derekát. Birokra keltek, de mert mindkettő részeg volt, hamarosan a porban hemperegtek.

— Megvagy ugy-e? Hol az órád?!

— Micsoda óra? Nem ismerem én kendet!

— Nem-e? . . . Az ám, ni. Csakugyan nem kend az, a kit én keresek. De hát akkor mért szaladt előlem?

— Hát kend mért futott utánam? Azt hittem meg akar verni!

— Nem én. De egy ember kilopta az órámat a zsebemből a pálinkás boltban s kend nagyon hasonlít hozzá . . . hátulról. Meg aztán az is részeg mindig, mint kend.

— Meg kend is.

— Jól van. Hát akkor bocsásson meg, mert nem kend az, a ki meglopott.

— No, ha nem én vagyok, hát megbocsájtok!

S mire a rendőrök odamentek, hogy szétválasszák őket, már teltápáskodtak a földről és kezét fogtak egymással. Aztán az egyik jobbra, a másik balra ment a maga útján, mintha mi sem történt volna.

— **(Allatjárványok.)** A legújabb statisztikai kimutatás szerint *megyénkben* az allatjárványok állása a következő: veszettség 4 községben 4 udvarban lépett fel; sertésorbánc 12 községben 104 udvarban, sertésvész

pedig 32 községben uralkodik. *Somogy megyében* lépfene 6 községben 7 udvarban, veszettség 6 községben 6 udvarban, hólagos kiütés 1 községben 1 udvarban lépett fel; sertésorbánc 1 községben 26 udvarban, sertésvész pedig 94 községben uralkodik. *Tolnamegyében* lépfene 4 községben 4 udvarban, veszettség 1 községben 2 udvarban, bőrféreg 4 községben 4 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 28 udvarban uralkodik; juh-himlő 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 4 községben 6 udvarban, sertésvész pedig 33 községben lépett fel.

— (**Almát loptak**.) *Bucski Péter*, dombovári lakos egy szép reggelen azt vette észre, hogy a kertjében levő almáit ismeretlen jómadarak ugyancsak megdézsmálták. Az esetet persze azonnal jelentette a csendőrségnek s a megindult nyomozás során a tetteseket sikerült is kipuhatolni *Illés Sándor* és *Nyízi Lajos* dombovári lakosok személyében, kiknél azonban a mintegy 6 frt értékű lopott almából csak négy darabot találtak meg, mert a többit már eladták. A tettesek a lopást beismervén, ügyüket áttették a bírósághoz.

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be **SCHÖNWALD IMRE** ékszerész Pécsen Király-utca (Hattyu-épület.)

Művészet, irodalom.

○ **Magyarország három részre oszlása.** Az »Athenaeum« r. társaság kiadásában megjelenő A »Magyar Nemzet Története« című tíz kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) ötödik kötete most hagyta el a sajtót. Címe: »Magyarország három részre oszlásának története 1526—1608.« Irta dr. Acsády Ignác. Ebben a munkában Acsády Ignác a történetirodalom legújabb vívmányainak felhasználásával, magukból a legközvetlenebb kútfőkből, az okiratokból, egykoru feljegyzésekből, diplomáciai és udvari levelezésekből, melyeket nem régiben tártak fel a történetbuvárok előtt, mondja el ennek a hazánk történetében leg-súlyosabb, leggyászosabb időszaknak történetét az 1527-iki mohácsi véstől II. Mátyás király trónralépéséig. Magyarország végromlásának, három részre oszlásának fokozatos menetét látjuk előttünk elvonulni oly vonzó, oly eleven leírásban, mintha csakugyan megelevenednének, feltámadnának előttünk ennek a mozgalmas kornak szereplői, hogy fényes avagy gyászos szerepeiket újra eljátszassák. Bámulatos szorgalommal és igazán nagy szerencsével gyűjtötte össze Acsády Ignác az erre a szomorú korszakra vonatkozó történeti adatokat és emlékeket, a melyek alapján aztán hatalmas tollával megrajzolja ezt a korszakot oly hiven, akkora pontossággal, hogy ebből a nagyszerű képből, a romboló állami katasztrófák és a gyászszal, vérontással, pusztulással telített nemzeti szerencsétlenségek korának megkapó ecseteléséből talán egyetlen tollvonás sem hiányzik. Acsády előadása könnyed, keresetlen és rendkívül világos; ezen nagy előnyök mellett a kötet elevenségét csak fokozzák azok a rendkívüli érdekes szövegek, a melyekből majdnem minden lapra esik egy-egy, továbbá a

pazar fényvel kiállított nagyszerű műmellékletek. Ezek egyszersmind a kiadó Athenaeum r. társaság példa nélkül álló bőkezűségét és áldozatkészségét is hirdetik. Az önálló műmellékletek száma negyvenre rug és számos olyan képes ábrázolat van közöttük, a melyek most kerülnek először a nagy közönség elé azokból a családi és udvari kincstárakból, a hol eddig rejtegettek. Ez a kötet különben bizonyos szempontból forduló pontot képez ennek a nagy munkának kiadását illetőleg, amennyiben ezzel a kötetrel előttünk áll a műnek fele, teljesen befejezve arra az időre, a melyre előre jelezve volt. Ez a körülmény egyszersmind biztosítékul szolgál a jövőre, hogy a munka további öt kötete, melyből különben már kettő füzetekben java részben megjelent, szintén az előre jelzett időben be lesz fejezve. Ez az ötödik kötet az eddig megjelent köteteknek megfelelőleg rendkívüli diszes félbörkötésben minden hazai könyvkereskedésben kapható. Ára 8 frt.

T a n ü g y.

)(**A flumei tengerészeti akadémiának a középiskolákkal való egyenrangúsága** tárgyában a belügyminiszter valamennyi törvényhatóságnak a következő rendeletet adta ki: Az 1883. évi I. törvényekben előirt köztisztviselői minősítés szempontjából a középiskolákkal egyenrangúaknak tekintendő tanintézetek és tanfolyamok megjelölése tárgyában hivatali elődóm által 1890. évi január hó 5-én 80.816—1889. szám alatt kibocsátott körrendelet kiegészítésül, a kereskedelemügyi minisz-

VII. FEJEZET.

A női szépség.*)

Nagy vita folyik a felől, vajjon a szépség kivánalmának a férfi, vagy a női alakok felelnek-e meg inkább és e vita csak akkor lesz eldönthető, ha majd tisztában leszünk azzal, hogy mi szép és mi az, a mi tetszik. — Sokan vannak, kik — talán hiúságból, önszeretetből — alakra nézve is különbnek tartják a férfit, mint a nőt. Érvelnek azzal, hogy állatoknál is a him mindenütt szebb, mint a nőtény, meggyőző példákkal állanak elő a mádvilágból, de feledik, hogy az emberek az emlősök osztályába tartoznak.

Annyi bizonyos, jobban tetszik a hullámvonal, mint az egyenes, avagy szögletes, szebb a kör, mint a négyzet, az elipsis, mint a hosszú — kocka. Jobban tetszik a mór stylus és a görög oszlop, mint a csúcsives goth és a sok szeglet.

Ilykép tekintsünk a nőre is.

Ha Olaszország megbecsülhetetlen képcsarnokaiban

*) Dr. Lawes: »Die weiblichen Reize«, ugy Schweiger, Toldy művei, Vajdits dolgozatai, a »Családi kör« és »Fővárosi Lapok«-ban megjelent tárcacikkek után.

véres eszköz, mit némely nő könnyelműen használ, hogy hiúságának egy kis cukorsüteményt találjon fel; gyakran megsért vele még egy szeretett férjet is, hogy annak fájdalmaiban gyönyörködjek, — a férfi elutasítja a kegyetlen eszközt, ámbár az csak ritkán tévesztené el célját, ha arra használnának, hogy egy nő szendergő szerelmét felkeltse, az eltitkolt vallomásra bírja, vagy magát a nem létezőt létrehozza.

A német költő nagyon szigorúan itéli meg az embereket, e megkülönböztetést is az ő gyakran elboruló sötét kedélyének tudom be, bár sokban igazat kell adni neki. Különösen abban, hogy a férfi gyűlöli, a nő utálja vágytársát. Van e tételben nagyon sok lélektani, melyet lehetetlen fel nem ismerni s melynek következményei előtt is meg kell hajolnunk, mint megcáfolhatatlan igazság előtt. A férfi és a nő természet közti nagy különbség van ebben jelezve. Ki van ezzel mondva, hogy a nő tudja, érzi, hogy szépsége által is ébreszt szerelmet, míg a férfinál leggyakrabban nem így van. A női hiúság játsza itt a főszerepet és ezáltal a féltékenységről lepattogzik az a nemesebb máz, mely a férfi féltését legtöbb esetben körülveszi. A féltékeny nő úgy van meggyőződve, hogy ő szebb, mint amaz, azért utálja azt a másikat. — A nő mindig érdemtelennek tartja azt a másikat kedvese szerelmére, azért utálja, — a férfi csak legdrágább kincsének elrablóját látja a vetélytársban, de összehasonlítást téve önmaga és amaz között, szíve mélyében gyakran elismeri, ha az a »hiu, léha asszony« több szeretni valót talál azon a sürgő-forgó, szépet tevő udvarlón, mint ő rajta. Ezért gyűlöli vetélytársát, már pedig a gyűlölet utja mindig magasabban fekvő lejtőn jár, mint az utálaté, mely gyakran mocsárok közt vész el.

ter ural egyetértőleg ezennel kijelentem, hogy a kereskedelemügyi miniszterium által 1894. évi július hó 18-án 35.469. szám alatt kiadott szabályzattal újjászervezett fiúmei m. kir. tengerészeti akadémia szintén azok közé a tanintézetek közé tartozik, melyek a fentidézett törvénycikk szempontjából a középiskolákkal egyenrangúaknak tekinthetők: minélfogva az említett akadémiából nyert zárvizsgálati bizonyítvány ugyancsak az idézett törvény szempontjából a főgimnáziumi vagy főreáliskolai érettségi bizonyítvánnyal egyenértékű.

(Beiratások a tanítóképzőbe. A tanítóképző igazgatósága ma következő hirdetést függesztette ki: A jövő tanévre, mind a tanítóképző intézetbe, mind a gyakorló iskolába való beiratások szept. 1-én lesznek délelőtti 9 órakor, a tanítóképző hivatalos helyiségében, A tanítóképző intézetbe az 1868. XXXVIII. t.-c. 86. §-a alapján: »Olyan ép testű növendékek vétetnek fel, kik a 15-ik életévüket már meghaladták s az anyanyelv, számvetés és földrajz ismeretében s a történelemben legalább annyi jártassággal bírnak, a meunyt gimnázium-, reál- vagy polgári-iskola négy alsó osztályában tanítanak. A belépni kívánó növendék erről vagy nyilvános iskolai bizonyítványt tartozik előmutatni, vagy felvételi vizsgának kell magát alávetnie.« A törvényben felsoroltakon kívül előnyös, ha valaki zenebeli ismeretekkel rendelkezik és jó hallással bír. Iskolapénzül minden felvett növendék a beiratáskor 7 frt 50 krt fizet bélyegilleték, értesítő, tandíj fejében és a felekezeti

tanárok nyugdíj alapjának javára az 1894. évi XXVII. t.-c. 3. §. c) pontja értelmében. Akik első ízben jelentkeznek a felvételre, azok kötelesek felmutatni keresztlevelőket, melynek értelmében 15. életévüket már betöltötték, — továbbá orvosi bizonyítványt arról, hogy testileg-lelkileg egészségesek és a tanítói pályára alkalmasok; esetleg eddigi előjárásuk útján igazolni azt, hogy erkölcsi tekintetben kifogás alá nem esnek. Orvosi bizonyítvánnyal és keresztlevellel azonban azoknak is el kell látni magukat, akik egyébként előképzettség tekintetében a törvényes követelményeknek megfeleltek és a gimnázium-, reál- vagy polgári iskola négy alsó osztályát sikeresen elvégezték. A beiratkozásnál minden növendék szülői kíséretében tartozik megjelenni és lakást csak — megbízható helyen, az igazgató előleges beleegyezésével fogadhat. A felvételi vizsgálatok f. é. szept. 2-án, a javítók szept. 3-án és a magántanulók vizsgálatai szeptember 11-én, mindig reggeli 8 órakor kezdődnek. A felvételi vizsgálatok díja 5 frt, a magánvizsgálatoké osztályonként 20 frt. A gyakorlóiskola első osztályába felvétetnek olyan éptestű gyermekek, kik 6-ik évüket már betöltötték. A beiratáshoz szükségesek: a keresztlevellel és a himlő ellen való beoltásról szóló bizonyítvány. A gyakorlóiskola tanulói havonként 2 frt tandíjat fizetnek, azonkívül 50 krt az értesítőre és az 1891. XLIII. t.-c. szerint a tanítói nyugdíj- és gyámalapra. Szept. 5-én reggeli fél 8-kor »Vevi Sancte« és az 1897/8-ki isk. év ünnepélyes megnyitása. Az igazgatóság.

Törvényszék.

§ Drága malac peccsenye. Ifj. Kő Mihálynak malacpeccsenyére fájt a foga. Volt ugyan neki magának is négy darab malaca, de azokból sajnált levágni egyet. Elment hát — 1896. március 7-én — Oszter Jánosné udvarába s a nyitott ólból hozott egy kis sütnivalót. Ügyetlenül végezte azonban a dolgát, mert Oszter Jánosné és Oszter Katalin meglátták, de meg a hulladékot is megtalálták másnap nála. Hasztalan volt hát a tagadása. A szegzárdi törvényszék 2 évi fegyházzal honorálta a peccsenyére éhes Kő Mihályt, a mennyitán a kiállításon se fizettek egy malac peccsenyéért.

§ A közös kukorica. Reisinger János felesége volt Wurm Pálnak egy darab kukoricáson, a termést ilyen formán behordták a Wurm kamarájába, annak kulcsát azonban Reisinger tette el. Így aztán egyiknek volt telt kamrája kulcs nélkül, a másiknak kulcsa kamara nélkül; vagyis hogy ketten tettek egy ember számot. Wurmnak azonban sehogy sem ment a fejébe a dolog, megpróbálta hát, hogy a padlás kulcsot nem lehetne-e kamara kulcsá elöléptetni. Ment a dolog szépen, hordta is aztán Wurm találmánya fejében a közös kukoricát hűségesen — kifelé a kamarából; míg oszt egyszer — a jó se tarthat örökké — rajta nem vesztett. Reisinger t. i. gyanut fogott és lesbe állította a fiát. Még két pipa dohányt sem szivhatott el, hát jön a Gyurka gyerek nagy sietve, hogy »megvan ám a tolvaj, rá-

E különbséget, mely a férfi és nő féltése között létezik, szerelmök különböző, természetéből lehet megmagyarázni és itt megint igazat kell adni Börnének abban, hogy a féltékeny nők nem tudják megbecsülni a férfiak szerelmét. Nagyon csalódnak a nők, ha mindenöket, ami volt, eladván annak, akit szeretnek, azt hiszik, hogy megfelelő áldozatot hoztak, csalódás, midőn azt hiszik, hogy szerelmök, mely semmit sem áldozott, nagyobb a férfi szerelménél, mely mindent áldozott. Hogyan? — kérdik. A nő semmi egyébre nem születik, csak a szerelemre, szive üres, mielőtt abba a szerelem beköltözött; — mit szoritott ki onnét e »világot felforgató« hatalom? Semmit, legfőlebb a bábukat s a játékszereket. De midőn a férfi kitarja szívet, hogy befogadja oda azt a nőt, a ki ezentul mindene lesz, előbb egy egész világot kell szívéből eltávolítania s feláldoznia vágyait, terveit, érzelmeit.

Éppen ezen okoskodásból kiindulva, azt tartják sokan, hogy a nőnek több oka van a féltésre, mint a férfinak. Mert hiszen annak a nőnek, akinek semmi egyebe nincs, csak szerelme, mindene az a férfi s ha azt elvesztette, lélekben koldussá lett; ellenben a férfi, ha elvesztette azt, a kiért mindent elhagyott, meg mindig visszatérhet terveit, akhoz a nagy szellemvilághoz, melyből kilépett és elvesztett boldogságáért kárpótlást talál a tudományban, költészetben, a nagyravágyásban s minden egyében. Ugy ám, ha a férfi számításból nagyravágyó almaihoz megtartotta a hidat — de hátha felégette azt maga után? Pedig ha igazán szeretett, föl kellett azt égetnie — különben mit áldozott? Éppen azért, mert a férfi mindent feláldoz szerelmeért, jobban is félt.

A féltés a legszörnyűbb betegsége a léleknek; akit

annak lehellete megérintett, annak menthetlenül el kell pusztulnia. Minden lélekbetegség gyógyítható, csak a féltékenység rombol helyrehozhatlanul. És minden lelkicsapás bizonyos tekintetben edzi a lelket, csak a féltékenység nem, az tönkre teszi. Bármily más fájdalom rázza is meg a lelket, csak a zivatarhoz hasonlít, mely után megtisztul a lég, termékenynyé válik a föld, csak a féltékenység nem hoz enyhülést. A féltékenység által tépett lélek hajó, mely valamely sziklán darabokra tört, darabjait sohasem használhatod többé — tűzre vele!

Nincs szerelem féltés nélkül, csak féltések is azt, kit szerettek, de vezessen az ész és ismerjetelek határt — a féltés ne legyen más, mint a mennyország hét kapujának hét zára, mely nem azért oly erős, hogy a bennlevőket annál biztosabban megőrizze, hanem, hogy kívülről jövő betörések ellen megővjon.

Az ily foku féltés nem lesz majd pokol a szívnek és az ilyenek nem esik áldozatul a valódi szerelem, az igazi mennyország.

zártam a kamara ajtót. Az öreg Reisinger aztán nagy nyugodtan elment két esküdt emberért, hogy hát nagyobb sulya legyen a dolognak. Wurm uram akkorra kitalálta odabenn, hogy ő tulajdonképen rostaért jött be s elő is adta a mentséget azon melegében. De hát valahogy úgy esett, hogy rosta nem találódott a kamarában, hanem egy nagy, kukorica alá való lepedő igen. Így aztán a szegzárdi a kir. törvényszék is úgy találta, hogy nem fog ártani Wurm uramnak hat hónapi börtön a lopás kísérleteért, hát rá is szóta a most megtartott végtárgyaláson.

Közgazdaság.

□ Gazdasági állapotok Somogyban.

Somogy megyéből írják, hogy ott a gabona betakarítása még mindig folyamatban van. A néhány napi meleg, száraz nap után megint megjött az eső s esett szakadatlanul, sőt több ízben a zápor erős éjszakai szél mellett; el lehet gondolni, hogy a már annyiszor kint ázott, megforgatott képék hogy néznek ki? Egészen feketék, s ma már több helyen nem az a kérdés, hogy mennyi bennük a szemvesztés, hanem egyáltalán érdemesek-e a betakarításra? Még a cséplési munkálatokat is fentartja a sok rossz időjárás s nem lehet a gabonát elkészíteni, holott elég kérője van; még kint a falukon is sok kereskedő vagy ügynöke utazik, hogy búzát, árpát vásároljanak. A szőlők is veszedelemben vannak, még azok is, melyek többször meg voltak fecskendezve s a legnagyobb ápolásban részesülnek, mert a minduntalani esőzés lemosta a tőkék leveleit s minden munka kárba veszett. A legjobb szőlős gazdák tőkéin is ott vannak a vörös foltok, sőt már száradt, összezsugorodott levelek is. Ez az esztendő egyáltalán sok veszélyt hord magában a termelés minden ágára, s a mi betakarítható volt is akárminő termékben, az hibás, s nagyon közepes minőségű. A liszt ára pedig olyan emelkedésben van, aránytalanul a rozs és buza árával, hogy máris alig lehet megfizetni; sok kereskedő pedig — nem is nézve a folyó s főbb piaci árakat, önként steigeroznak. A többi árucikkek az élelmi piacon szintén folytonos emelkedésben, csirke, réce, lud, vaj, tojás, vagy legyen az bármi. A mészárosok, hentesek is készülnek a hus árát emelni, holott eddig is aránytalanul magas volt a vágómarhák árához képest. Legalább egy értekezleti megbeszélés ezt célozná! Még hinni sem merjük az úgy is magas ár mellett. A gyapju ára is követi a buza árát, ha nem is oly rohamos emelkedésben. Midőn a multban annyira leszállt az ára, egyre-másra adták el a gazdák nyájaikat; számtalan legelőt feltörték, s az állattenyésztés más ágát kezdték el. Ime ma már megint keresett a gyapju s jó áron fizetik. A közepes gyapju ára 115—125 frt; a jobb minőségű 130—140 frt. Az egészen finom 180 frt mázsája; így kelt el a Hanny-féle gyapju Rádon, a mint értesülünk. Sok minden ismétlődik az életben és semmi nincs új a nap alatt!! Most sokan szeretnék, ha juhaik megvolnának.

□ **Csemegezőllő kiállítás.** A csemegezőllő kiállítás és vásár Budapesten f. évi augusztus 20-án nyitják meg. A kiállításra elfogadják minden fajú csemegezőllő 5 ki-

lós kosarakban izléses csomagolással. A kiállított szőlő elárusítatik s a vevő azonnal elviheti. Legkevesebb 5 kosár szőlő állítandó ki s a kiállított kosaraknak megfelelő számú kosár szőlő tartalékul beküldendő. A kiállító, ha szőlője fogyatékán van, értesítetik s készletét pótolhatja. A kiállító minimális eladási árát szabhatja, de ez csak szőlője kiállításától 3 napig köti a szövetkezetet, 3 nap múlva joga van a szövetkezetnek a folyó árban eladni. Minden kiállított és tartalék kosár szőlő után darabonként 5 kr. díj szedetik, ezenfelül terhelik a kiállítót a fuvar és egyéb díjak s a vételár után 8 százalékos kezelési költség. Az eladási árat 8 naponként elszámolás mellett a kiállítónak megküldik. A kiállítandó szőlő és az abból rendelkezésre álló mennyiség a bejelentő lapon előre bejelentendő. Kosarak az eladó kívánságára és költségére visszaküldetnek avagy eladatnak. Kiállító aláveti magát az orsz. szőlőtelepítő szövetkezet csemegezőllő üzleti szabályzatának. A legszebb, legkiválóbb és legzamatosabbnak talált szőlő tulajdonosainak arany- ezüst- és bronz-érem és oklevél adatik ki. A jury f. é. szeptember hó 20-án ejti meg a bírálatot az e napra külön beküldendő szőlő felett. Minden egyéb értesítéssel szívesen szolgál az országos szőlőtelepítő szövetkezet baranyamegyei ügyvivője, *Ruska Elemér* Pécsen.

TÁVIRATOK.

— **Expedíció a déli sarkvidékre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Degelbach kapitány expedíciója tegnap indult el Antwerpenből a déli sarkra.

— **Köszöntet a császárné!** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szultán Ferdinánd bolgár fejedelmet jubileuma alkalmából sürgönyileg üdvözölte. A sürgönyben a köztük fennálló hűbéres viszony hangsúlyozva van.

— **Katasztrófa az Elbén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Drezda mellett az Elbe folyón közlekedő kis csavargózs tegnap elsüllyedt. Két ember odaveszett.

— **A német császár Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A német császár mellé Tatán diszörségül a tulajdonát képező kassai 34. számú gyalogezred egy századát rendelték ki.

— **Lajos napja a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lajos napját, Kossuth Lajos emlékére az idén a fővárosi polgárság körében fényesen fogják megülni.

— **A pápa gyöngélik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pápa az utolsó hetekben gyöngélik.

— **Generálisok figyelmébe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hőgyes Endre dr. egyetemi tanár egy kacsukkal impregnált asbest cipőbélést talált föl, amely fokozza a gyalogolási képességet és minden lábbajnak elejét veszi.

— **A király születésnapja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) O felsege születésnapján a Mátyás-templomban Vasary Kolos hercegprímás tartja a Te Deumot.

— **A krétai csapatok megerősítése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból Krétába 240 emberből álló csapatot küldöttek az angol úteg megerősítésére.

— **Elhalasztott csatornamegnyitás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A boroszlói csatorna megnyitását az árvizek miatt elhalasztották.

— **Athelyezett konzul.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kemindi eddigi chilei konzult bukaresti konzullá nevezték ki.

— **Bécs régi polgármestere meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Neuwald dr., volt bécsi polgármester, ma meghalt.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTAV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TÁJZS JÓZSEF
Viadó.

Hirdetések.

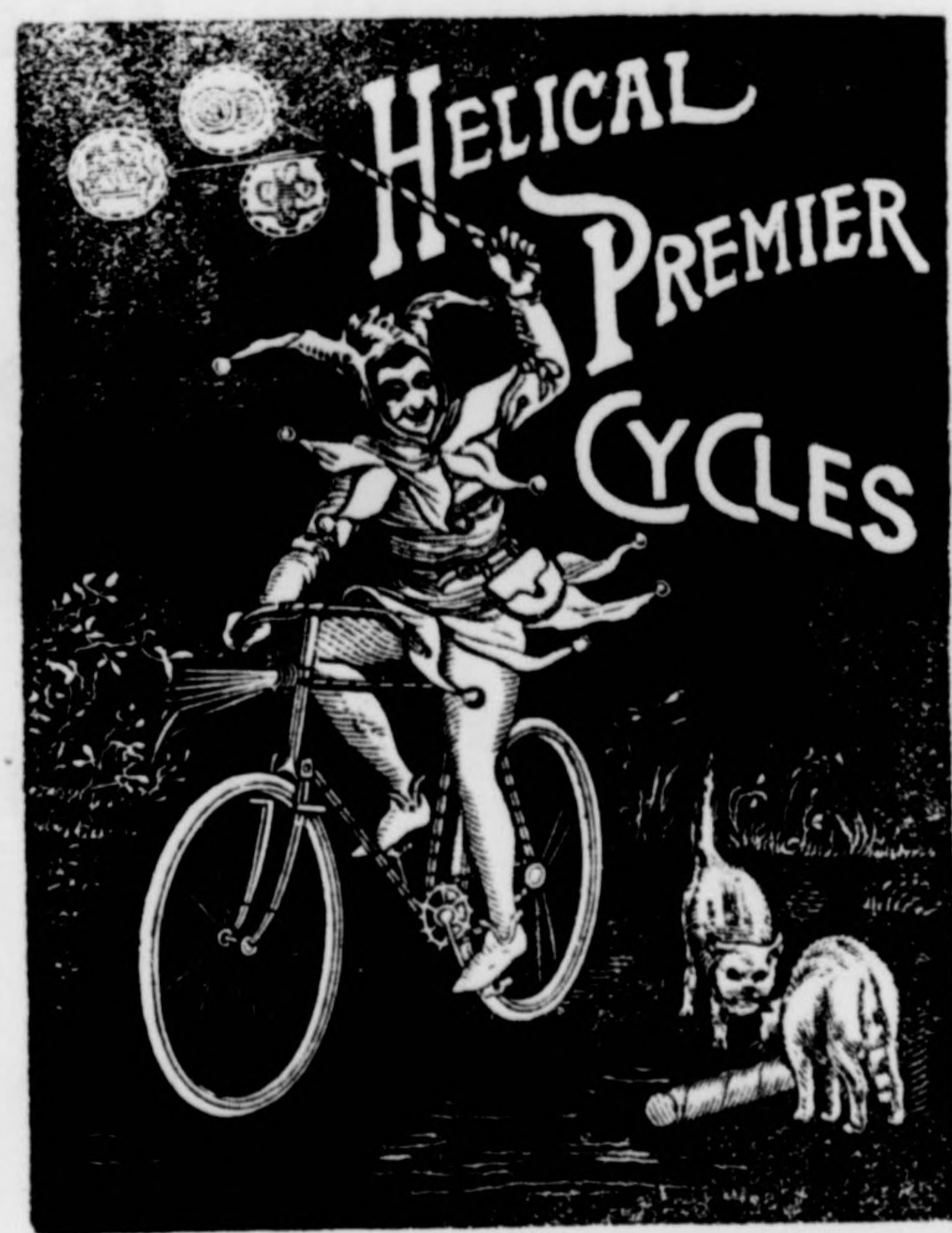
Földbirtok

haszonbérbe adó, esetleg eladó.

Baranyamegye, Magyar-Peterd községben

egy $\frac{3}{4}$ telkes birtok,
a hozzá tartozó épületekkel együtt, haszonbérbe kiadó, esetleg örök áron is eladó. Értekezhetni az ott lakó tulajdonos,

Ör. Kún Jánossal.

Pécsen egyedüli raktár;

Fürst Lipótnál.
Széchenyi-tér 16. szám.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.